На перадвыбарчым сходзе выбаршчыкаў Мінскай сельскай выбарчай акругі

Прамова Старшыні СНК БССР і сакратара ЦК КП(б) Беларусі, кандыдата ў дэпутаты Вярхоўнага Совета СССР таварыша П. К. ПАНАМАРЭНКА

Таварышы!

Дазвольце ў вашай асобе прынесці падзяку ўсім выбаршчыкам Мінскай сельскай выбарчай акругі за аказанае мне высокае давер'е—вылучэнне мяне кандыдатам у дэпутаты Вярхоўнага Совета СССР. Дазвольце запэўніць вас і ўсіх выбаршчыкаў Мінскай сельскай выбарчай акругі, што я пастараюся апраўдаць гэтае давер'е. Гэтую найвялікшую чэсць і давер'е я адношу да партыі Леніна—Сталіна, членам якой я з'яўляюся. Я расцэньваю гэтае давер'е адносна маёй кандыдатуры, як давер'е выбаршчыкаў ураду і большэвіцкай партыі Беларусі. **(Бурныя апладысменты).**

Таварышы!

Наша дзяржава, наша вялікая соцыялістычная Радзіма знаходзіцца зараз напярэдадні выбараў у Вярхоўны Совет Саюза ССР, напярэдадні падзеі, маючай велізарнейшае гістарычнае і палітычнае значэнне ў жыцці нашай краіны.

Выбары ў вярхоўны орган нашай дзяржавы праходзяць ва ўмовах мірнага развіцця нашай краіны, у абстаноўцы высокага палітычнага ўздыму, выкліканага найвялікшымі перамогамі, атрыманымі совецкім народам у жорсткай барацьбе з гітлераўскай Германіяй і імперыялістычнай Японіяй. Выбары праходзяць у абстаноўцы вялікага творчага ўздыму нашага народа, які пасля разгрому ворагаў з велізарным энтузіязмам узяўся за рашэнне задач аднаўлення народнай гаспадаркі, разбуранай вайной.

У Вялікай Айчыннай вайне народы Совецкага Саюза атрымалі сусветна-гістарычную перамогу над ворагам, адстаялі свабоду і незалежнасць сваёй Радзімы.

Большэвіцкая партыя падняла, натхніла і арганізавала мільённыя масы нашага народа на гераічную справядлівую барацьбу з нападаўшым ворагам, мабілізавала ўсе матэрыяльныя і духоўныя сілы народа і накіравала іх да агульнай мэты—на ваенны і маральна-палітычны разгром фашызма, на заваяванне перамогі над самымі чорнымі сіламі рэакцыі і злейшымі ворагамі нашай соцыялістычнай айчыны і ўсяго прагрэсіўнага чалавецтва—нямецкімі і японскімі захопнікамі.

Совецкі народ і яго ўзброеныя сілы не толькі адстаялі сваю Радзіму ад пасяганняў імперыялістычных захопнікаў, але і выканалі вялікую вызваленчую місію—выратавалі еўрапейскую цывілізацыю ад нямецкіх пагромшчыкаў, дапамаглі другім народам заваяваць свабоду і нацыянальную незалежнасць. **(Апладысменты).**

Наша Совецкая дзяржава, аснаваная Леніным і кіруемая таварышом Сталіным, паказала сябе ў гады Вялікай Айчыннай вайны самай моцнай і непахіснай з усіх дзяржаў свету, выйшла пераможцай з самых цяжкіх выпрабаванняў, таму што:

палітычны лад Совецкага Саюза аказаўся больш устойлівым і моцным, чым палітычны лад якой-небудзь другой дзяржавы;

эканамічная аснова Совецкай дзяржавы аказалася непараўнальна больш жыццездольнай, чым эканоміка варожых дзяржаў;

узброеныя сілы СССР і іх арганізацыя аказаліся больш перадавымі і дасканалымі, чым узброеныя сілы нашых ворагаў;

знешняя палітыка Совецкай дзяржавы аказалася больш гібкай, дальнавіднай і дзейснай, чым знешняя палітыка варожых дзяржаў.

Урокі вайны сведчаць аб перавазе совецкай ідэалогіі над ідэалогіяй нашых праціўнікаў, сведчаць аб невычарпальных маральных сілах Совецкай дзяржавы.

Соцыялістычны лад, які ўвасобіў у жыццё неўміручыя ідэі ленінска-сталінскага вучэння, даў нашаму народу вялікую і непераадольную сілу. На аснове совецкага ладу ў нашай краіне вырашаны найвялікшыя гістарычныя і соцыяльна-палітычныя задачы. Вырашаны задачы ліквідацыі антаганізма класаў і знішчэння эксплаатацыі чалавека чалавекам, задачы стварэння і ўмацавання саюза працоўных класаў і маральна-палітычнага адзінства грамадства. Вырашаны задачы ліквідацыі міжнацыянальнай варожасці і нацыянальнага гнёту, задачы аб'яднання ўсіх народаў на базе брацкага супрацоўніцтва і ўзаемнай дапамогі. Вырашаны задачы гарманічнага спалучэння асабістых і грамадскіх інтарэсаў і ліквідацыі супярэчнасці паміж інтарэсамі большасці народа і дзяржавай. Вырашаны задачы стварэння сапраўды народнай дзяржавы.

Гісторыя чалавецтва ведае многа розных форм грамадскага ладу. Але толькі наш, совецкі лад аказаўся такой формай грамадскага ладу, якая дае магчымасць самому народу кіраваць дзяржавай.

Усе гэтыя сусветна-гістарычныя дасягненні Совецкай дзяржавы ў нашай краіне і з'яўляюцца галоўнай асновай Сталінскай Канстытуцыі.

Геніяльнае прадбачанне таварыша Сталіна, указаўшага дзесяць год таму назад, што «Новая Канстытуцыя СССР будзе абвінаваўчым актам супроць фашызма,

гаворачым аб тым, што соцыялізм і дэмакратыя непераможны», — апраўдалася поўнасцю.

Вярхоўны Совет СССР першага склікання, выбраны на аснове ўсеагульнага, роўнага і прамога выбарчага права пры тайным галасаванні, выканаў сваю гістарычную ролю. Ён з чэсцю правёў Совецкую дзяржаву праз годы грандыёзнага мірнага будаўніцтва, праз найцяжэйшыя выпрабаванні вайны да поўнай перамогі над ворагамі нашай Радзімы.

10 лютага 1946 года народы нашай краіны ўручаць дэпутацкія паўнамоцтвы лепшым сваім сынам і дочкам. Гэтыя выбары будуць новым найярчэйшым трыумфам совецкай дэмакратыі і нябачанай па сваёй сіле і выразнасці дэманстрацыяй совецкага патрыятызма, найвялікшага адзінства і маналітнасці нашага соцыялістычнага грамадства.

Партыя большэвікоў выступае ў гэтых выбарах, як і ў папярэднюю выбарчую кампанію, у блоку з беспартыйнымі рабочымі, сялянамі, служачымі і інтэлігенцыяй. Гэты блок сведчыць аб той блізасці, якая існуе ў нашай краіне паміж партыйнымі і беспартыйнымі, сведчыць аб згуртаванні совецкіх людзей вакол комуністычнай партыі і яе палітыкі, сведчыць аб найвялікшым маральна-палітычным адзінстве совецкага народа.

Цесны саюз комуністаў і беспартыйных высунут самім жыццём. Народ ведае, што партыя большэвікоў—яго родная партыя, якая прыйшла да яго не з боку, а з нетраў самога народа, ведае, што ў партыі большэвікоў няма іншых мэт, апрача абароны інтарэсаў народа. Вось чаму беспартыйныя аднадушна падтрымліваюць кандыдатаў партыі, таксама як і партыя падтрымлівае кандыдатаў беспартыйных. Аднадушнае галасаванне за кандыдатаў блока комуністаў і беспартыйных—ёсць аднадушнае галасаванне за палітыку партыі і няўхільнае правядзенне яе ў жыццё.

Таварышы!

У тытанічнай пабеданоснай барацьбе народаў Совецкага Саюза супроць нямецка-фашысцкай Германіі і яе васалаў беларускі народ заняў дастойнае месца. У гэтай барацьбе народ Беларусі вырас, узмацнеў і загартаваўся. І ніколі яшчэ адзінства і згуртаванасць беларускага народа вакол большэвіцкай партыі, вакол вялікага правадыра і палкаводца таварыша Сталіна не былі такімі моцнымі, як цяпер.

У справу разгрому гітлераўскай Германіі беларускі народ унёс свой велізарны ўклад. Больш аднаго мільёна беларусаў змагалася ў радах Чырвонай Арміі на ўсіх франтах Вялікай Айчыннай вайны. Адзін з першых герояў Айчыннай вайны, бясстрашны сын нашага народа, капітан Гастэла ўвеках праславіў сябе сваім подзвігам, накіраваўшы свой палаючы самалёт у скапленне варожых войск. У цяжкія дні, калі вораг падступаў да сэрца нашай Радзімы—Масквы, яе доблесна абаранялі часці генерал-маёра Льва Даватара—сына калгасніка вёскі Хоціна, Віцебскай області. У небе Масквы, абараняючы яе ад паветраных бандытаў, змагаўся храбры лётчык Герой Совецкага Саюза беларус Віктар Талаліхін. За горад Леніна да апошняй кроплі крыві змагаліся беларусы: выдатны снайпер Феадосій Смалячкоў, контр-адмірал Дрозд, іменем якога названы адзін з баявых караблёў Балтыйскага флота, марскі лётчык Герой Совецкага Саюза Антоненка. Тысячы воінаў-беларусаў узнагароджаны ордэнамі і медалямі Совецкага Саюза за праяўлены гераізм, мужнасць і доблесць у Вялікай Айчыннай вайне. Больш чым 200 воінам-беларусам прысвоена высокае званне Героя Совецкага Саюза. З асяроддзя беларускага народа выйшлі 217 генералаў, якія ў Вялікую Айчынную вайну вадзілі ў бой свае бясстрашныя палкі, дывізіі і арміі супроць гітлераўскіх захопнікаў.

На часова акупіраванай тэрыторыі нашай рэспублікі па закліку вялікага Сталіна ўвесь народ падняўся на бяспрыкладную ў гісторыі партызанскую вайну. Беларускі народ бачыў, што прабыванне пад нямецка-фашысцкім ярмом азначала для яго не толькі страту ўсякай свабоды і нацыянальнай самастойнасці, не толькі жабрацкае, поўгалоднае рабскае існаванне, але і проста фізічнае знішчэнне. Ён ведаў, што гутарка ідзе аб жыцці або смерці нацыі.

Уварваўшыся ў Беларусь, немцы адабралі ў беларускага народа зямлю, заваяваную Вялікай Кастрычніцкай соцыялістычнай рэволюцыяй і навечна замацаваную за калгасамі совецкай уладай, фабрыкі і заводы, школы, тэатры, навучальныя ўстановы. Яны разрабілі больш палавіны нацыянальнага багацця нашага народа, пазбавілі яго ўсіх правоў, якімі свабодна карыстаўся ён пры совецкай уладзе.

Нямецка-фашысцкія захопнікі з асаблівым азвярэннем і злосцю абрушыліся на калгасны лад. Яны не толькі грабілі сялянскае дабро і разарылі калгасную гаспадарку, а як носьбіты самага разбойніцкага імперыялізма і рэакцыі, яны па-зверску распраўляліся з калгасным сялянствам, прабуючы зламаць яго свабодалюбівы, рэволюцыйны дух, падарваць яго аддаласць совецкай уладзе. Нямецкія захопнікі не маглі дараваць нашаму сялянству той факт, што яно, далучыўшыся да справы будаўніцтва соцыялізма па ініцыятыве і пад кіраўніцтвам совецкай улады, перарабіла найглыбейшы рэволюцыйны пераварот, у выніку якога ў нашай краіне адным ударам быў ліквідаван самы шматлікі эксплаататарскі клас, клас кулакоў, і была створана соцыялістычная база совецкай улады ў самай вялікай і жыццёва неабходнай галіне народнай гаспадаркі — у сельскай гаспадарцы.

Шляхам жорсткага тэрора, страшэннага разбою і грабяжу нямецкія захопнікі прабавалі разбурыць новыя соцыялістычныя адносіны ў вёсцы, узнікшыя ў выніку перамогі калгаснага ладу, абудзіць у сялянстве прыватнаўласніцкія тэндэнцыі, вытруціць са свядомасці сялянскіх мас самую ідэю свабоднага калгаснага жыцця.

Гітлераўскія захопнікі не зламалі волю беларускага народа. Народ устаў ва ўвесь свой ісполінскі рост для вядзення святой барацьбы за сваю справядлівую справу, за чэсць, свабоду і незалежнасць Айчыны. Беларускі народ адказаў немцам непрымірымай нянавісцю і найшырэйшай народнай партызанскай вайной.

Сотні тысяч народных мсціўцаў узяліся на бязлітасную вайну з нямецка-фашысцкімі захопнікамі. Яны знішчалі акупантаў на вуліцах гарадоў, у сёлах і лясах, на дарогах і на палях. Нястрымна ляцелі пад адкос эшалоны з жывой сілай і тэхнікай ворага, падрываліся рэйкі, знішчаліся склады, спальваліся масты.

У барацьбе з нямецкімі захопнікамі вырасла і загартавалася трохсоттысячная армія беларускіх партызан. У ліку партызан са зброяй у руках змагаліся звыш 50 тысяч беларускіх жанчын. Сотні тысяч мірнага насельніцтва складалі баявыя партызанскія рэзервы. У жорсткай барацьбе армія партызан нанесла працiўніку каласальныя страты: знішчыла больш поўмільёна нямецкіх салдат і афіцэраў, знішчыла велізарнейшую колькасць тэхнікі ворага. Такі быў вынік усенароднага партызанскага руху, які называўся ўсенародным не толькі таму, што ў нас было пад ружжом больш 300 тысяч партызан, а і таму, што многамільённае беларускае насельніцтва днём і ноччу, чым толькі магло, дапамагала і садзейнічала партызанам.

Беларускі народ поўнасцю выканаў указанне таварыша Сталіна аб стварэнні на часова акупіраванай тэрыторыі Беларусі невыносных умоў для нямецка-фашысцкіх захопнікаў.

На непрымірымую барацьбу з ворагам беларускі народ натхнялі вялікія ідэі партыі Леніна—Сталіна. Партызанскім рухам з першых дзён вайны кіравала Комуністычная Партыя большэвікоў Беларусі і яе Цэнтральны Камітэт.

У Вялікую Айчынную вайну беларускі народ паказаў непарушнае адзінства і бязмежную адданасць сваёй айчыне—Вялікаму Совецкаму Саюзу, большэвіцкай партыі і правадыру совецкага народа—таварышу Сталіну. **(Апладысменты).** У ходзе барацьбы за сваю свабоду і незалежнасць яшчэ больш узрасла нацыянальная самасвядомасць беларускага народа. Наш народ яшчэ больш стаў цаніць і любіць совецкую ўладу, сваю свабоду, зямлю, перададзеную яму навечна, калгасны лад, пагрозу страты якіх ён так рэальна адчуў.

З поўным тэкстам дакумента можна азнаёміцца ў бібліятэцы

ПРЭЗІДЭНЦКАЯ БІБЛІЯТЭКА РЭСПУБЛІКІ БЕЛАРУСЬ